

РЕШЕНИЕ

№ 2835

гр. София, 23.08.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав, в публично заседание на 23.06.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **7582** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на „Т.” против отказ, обективиран в писмо изх. № 304/06.08.2009г. на Изпълнителна агенция „Б. С. по А.” (ИА „БСА”) и мълчалив отказ на министъра на икономиката, енергетиката и туризма по жалбата на дружеството против същото писмо, която жалба е представена по делото и има вх. № 304-2/Р/17.09.2009г. на ИА „БСА”. По тази жалба не се установява, а не се и твърди да е постановена отмяна на обжалваното писмо на ИА „БСА”. Поради това и с оглед чл.145, ал.2, т.1 АПК, съдът приема, че предмет на оспорване в настоящето производство е първоначалният индивидуален административен акт, а именно – отказът, постановен по искане на дружеството да бъде определено като техническа С. по Наредба № 60/24.04.2009 г. за одобряване типа на нови моторни превозни средства и техните ремаркета (по-нататък – Наредбата), който отказ е обективиран в писмо изх. № 304/06.08.2009г. на ИА „БСА”. Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена от лице, което има правен интерес от оспорването, в законоустановения за това срок. С подаването на заявлението с рег. индекс 14-00-3056/25.06.2009г. на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация” (ИА „АА”), дружеството е упражнило субективно право да иска да бъде проверено неговото

съответствие с изискванията и при установяването му – да бъде определено като техническа С. за различни дейности, в т. ч. тези по Наредбата. Изпълнителният Д. на ИА „АА” е одобряващият орган съгласно § 1, т.28 от Допълнителните разпоредби (ДР) на Наредбата, който съгласно процедурата, уредена в глава IX (чл.61 и сл.) от същата Наредба, представя заявленията на компетентния орган, който е ИА „БСА”, съгласно т.29 на § 1 от ДР на Наредбата. Следователно, задължение на посочения компетентен орган, чиито ръководител е изпълнителният Д. на ИА „БСА”, съгласно чл.10, ал.1 от Закона за националната А. на органи за оценяване на съответствието (ЗНАООС), е да се произнесе по направеното искане с мотивиран индивидуален административен акт – позитивен или отказ. В случая е налице отказ, обективиран в писмо изх. № 304/06.08.2009г. на ИА „БСА”, за чието оспорване е налице правен интерес за дружеството – заявител. Жалбата е подадена и в срок, тъй като няма данни, кога оспореният акт е бил съобщен на жалбоподателя; поради това, следва да се приеме, че подадената на 17.09.2009г. жалба по административен ред е в законоустановения за това срок, а на свой ред при липсата на произнасяне по тази жалба оспорването пред съда е в срока по чл.149, ал.2 АПК.Представеното по делото писмо от заместник-министъра на икономиката, енергетиката и туризма не може да се приеме като произнасяне по жалбата против първоначалния акт, тъй като видно от съдържанието му, с него се отговаря на писмо, цитирано с дата 14.09.2009г., по-ранна от тази на завеждане на жалбата в ИА „БСА”.

В писмо изх. № 304/06.08.2009г. на ИА „БСА” са изложени мотиви, че дейността на агенцията, свързана с прилагането на Наредбата, не е законово и ресурсно обезпечена; по тази причина агенцията не може да изпълнява функциите, възложени ѝ с посочения по-горе нормативен акт и конкретно да извърши оценка по заявлението, поради което връща документите. В хода на съдебното производство чрез процесуалния си представител ответникът допълва тези мотиви, като заявява, че тази дейност не е уредена в ЗНАООС; че агенцията не разполага с подходящо обучени специалисти; че в утвърдения ценоразпис не е предвидена исканата услуга.

С определение от 28.04.2010г. на ответника е дадено указание да представи административната преписка, което не е изпълнено до приключване на делото; това неизпълнение и само по себе си е достатъчно основание за отмяната на отказа като незаконосъобразен.

Наред това, процесният отказ се явява по същество немотивиран, тъй като изложените съображения са твърде общи и неконкретни, а следователно – възпрепятстват съдебния контрол за законосъобразност на акта. Не е допустимо допълване на мотивите с последващи съображения, каквито в случая се явяват изложените в писмо изх. № 26-Т-199/15.10.2009г. на заместник-министъра на икономиката, енергетиката и туризма и в защитата на ответника. За пълнота на изложението е необходимо да се посочи обаче и следното.

Неоснователни са доводите на ответника в насока липса на „законова обезпеченост” и противоречие на Наредбата със ЗНАООС. Съгласно § 2 от ДР на Наредбата, същата въвежда изискванията на Директива 2007/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 септември 2007 г. за създаване на рамка за одобрение на моторните превозни средства и техните ремаркета, както и на системи, компоненти и отделни технически възли, предназначени за такива превозни средства (ОВ, L 263/09.10.2007 г.) и на Регламент (ЕО) № 1060/2008 на Комисията от 7 октомври 2008 г. за замяна на приложения I, III, IV, VI, VII, XI и XV към Директива 2007/46/ЕО. С оглед примата на

нормите на правото на Европейския съюз (ЕС) спрямо вътрешното право, допълнителна законова уредба на компетентността на ИА „БСА“ наред със съществуващата Наредба не само не е необходима, но не би могла да има и предмет. С присъединяването си от 01.01.2007г. към ЕС държавата е ограничила суверенитета си в областите на интеграция и е поела ангажимент да прилага нормите на общностното право чрез националните си органи. Поради това, след като с Наредбата е транспонирана горепосочената Директива и както беше посочено по-горе, като компетентен орган е определена ИА „БСА“, то последната дължи изпълнение на възложените ѝ функции, като в тази връзка без значение е обстоятелството, съществуват ли други вътрешноправни разпоредби, независимо от ранга им (в т. ч. дори ако това са конституционни норми), с които Наредбата е в несъответствие. По изложените съображения, съществува необходимата нормативна уредба на компетентността на ИА „БСА“ и изложените доводи за обратното са несъстоятелни.

Що се отнася до „ресурсната обезпеченост“, то осигуряването ѝ е изцяло въпрос на оперативно ръководство, възложено на изпълнителния Д. на агенцията съгласно ЗНАООС и Устройствения правилник на ИА „БСА“; необходимият екип специалисти е могъл да бъде осигурен както чрез своевременно подходящо обучение на служители на агенцията, така и чрез привличане на външни експерти. Независимо от това, ако действително агенцията не е разполагала с необходимия експертен капацитет за извършване на исканата оценка, то съгласно чл.62, ал.3 от Наредбата ИА „БСА“ е длъжала да предложи на заявителя част от дейностите, за които не разполага с експерт, да бъдат извършени от експерт от компетентен орган на друга държава членка, което не е сторено. Това обстоятелство е само по себе си основание за незаконосъобразност на процесния отказ. Във всички случаи следва да се има предвид обаче, че тази възможност следва да бъде прилагана само по изключение, тъй като дейностите по А. и оценяване са основен предмет на дейност на агенцията, нейно основно задължение, и всеки отказ да бъдат извършвани подобни дейности следва да е убедително мотивиран. Не е допустим такъв отказ поради собственото бездействие на административния орган; не е допустим отказ от упражняване на правомощия поради практически затруднения, чието преодоляване е също правомощие на органа. В частност относно техническата компетентност на служителите, с които разполага агенцията, от приетото по делото заключение на вещо лице – инженер по транспортна техника и технологии се установява, че тези служители имат такава компетентност, видно от обстоятелството, че вече са извършвали оценка по повечето от цитираните Правила и имат необходимите технически познания. Това заключение съдът в настоящия състав възприема изцяло като обективно, компетентно и неоспорено от страните. Що се отнася до останалите аспекти на оценяването, както беше изложено по-горе, задължение на самата агенция е да осигури необходимия ресурс и неизпълнението на това задължение не съставлява годно основание за отказ по заявления от вида на подаденото от жалбоподателя.

Аналогични съображения се отнасят и до доводите за липса на предвидена услуга от заявения вид в утвърдения ценоразпис на агенцията. Както в предходната редакция на ЗНАООС, така и след изменението от ДВ бр.41/2010г., утвърждаването на ценоразпис е сред правомощията на изпълнителния Д. на агенцията. С изменението на чл.10, ал.1, т.10 от ЗНАООС вече и изрично е уредена възможността да бъде утвърден ценоразпис за всякакви услуги, макар по изложените по-горе съображения относно действието на Наредбата това да не е било необходимо – със самото ѝ влизане в сила компетентният

съгласно определението ѝ орган е бил овластен и длъжен да предприеме всички необходими действия, за да гарантира приложението ѝ. Всяко неизпълнение в тази връзка представлява неизпълнение на ангажимент на държавата, поет с присъединяването ѝ към ЕС. И след посоченото изменение на ЗНАООС обаче, от служебно извършена справка на общодостъпната И страница на ИА „БСА” се установява, че ценоразписът не е бил изменен. Тъй като това обстоятелство също е предмет на компетентност на ръководителя на ИА „БСА”, то неизпълнението на това задължение също не е годно основание за процесния отказ.

По изложените съображения и като прецени служебно оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав намира, че процесният отказ е постановен от компетентен орган и в установената форма, но при издаването му са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и същият е в несъответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на делото следва да бъде уважено своевременно направеното искане от страна на жалбоподателя за възстановяване на разноските. Установява се по делото общ размер на последните: 550 лева, от които 50 лв. – държавна такса, 200 лв. – възнаграждение за вещо лице и 300 лв. – хонорар за двама адвокати; от последната сума е дължимо възстановяване на S, предвид разпоредбата на чл.143, ал.1 АПК. Следователно, подлежащата на възстановяване сума е в общ размер на 400 (четиристотин) лева. Предвид изложеното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2 и чл.174 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ отказ, обективиран в писмо изх. № 304/06.08.2009г. на Изпълнителна агенция „Б. С. по А.”.

ИЗПРАЩА преписката на изпълнителния Д. на Изпълнителна агенция „Б. С. по А.” за ново произнасяне в 14-дневен срок от влизане на решението в сила, при задължителните указания по тълкуване и прилагане на закона съобразно изложеното в мотивите по-горе.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Б. С. по А.” да заплати на „Т.”, с ЕИК *, сумата 400 (четиристотин) лева – разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: /п/